

Birsen Ekim Özen

PATLAK ZEKÂ

CEMCAN

**Erkenlik
Operasyonu**

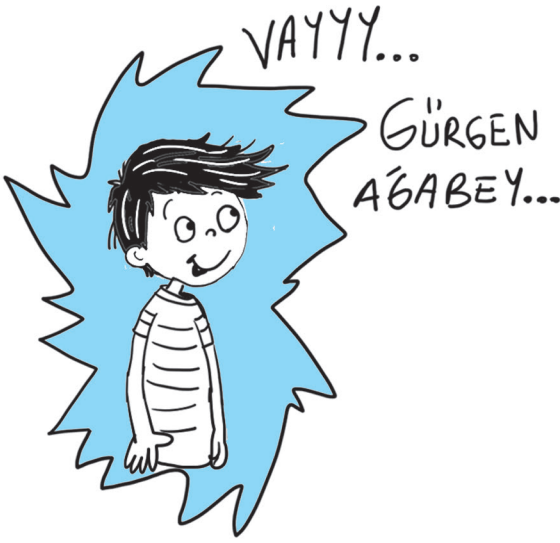

CEMCAN SÜNNET OLUYOR

Annemler bu gece misafiriğe gidiyor. Böyle durumlar gerçekten çok nadir ya- şanır. Üstelik misafiriğe benim de gel- mem daha da nadir... Çünkü ben salonda büyüklerin yanında kibar kibar oturup onları dinlemeyi değil, evde yayılıp oturmayı severim.

Ama bu gece gidilecek misafirlikte beni çeken bir yan var. Hayır hayır, Melek teyzenin yaptığı börekler, kayısıllı kekler filan değil. Hem onlar ben oraya gitmesem de bana mutlaka gönderilir. Beni çeken şey, Melek teyzenin çok havalı ve çok uzun boylu oğlu Gürgen ağabey. Gürgen ağabey, şu hayatta hayranlık duyduğum birkaç insandan biri.

Hayranlık sıralamamda Aziz Sancar'la Tatlıtuğ arasında bir yerlerde!

Bu sene dokuzuncu sınıfa başlamış olması da ayrı bir heyecan. Acaba dersler hakkında neler anlatacak? Acaba lise denen o büyük okul gerçekten zor mu? Acaba insan büyüyünce her şeyin cevabını da biliyor mu? O yaşa gelince her istediğimi yapabilecek miyim? Bu soruların yanıtları Gürgen ağabeyde.

Her istediğimi yapabilir miyim?

Her şeyin cevabını biliyor mu?

Okul zor mu?

Cebime not defterimi de koyunca, misafirlik için tamamen hazır hale geldim. Sonra da her zamanki gibi babamın hazırlanmasını bekledim. Hem de annemle beraber!

"Kadınların hazırlanması uzun sürüyor..." diyenler, henüz babamı tanımamış olanlar. Babamın hazırlanması her zaman annemden uzun sürer. Daha uzun süre hazırlandığından değil, çok ama çok geç hazırlanmaya başladığından. Bu sefer de annem aynada son kontrolünü yaparken, babam eşofmanıyla yatak odasına gidiyordu.

"Benim ayağa kalkmam demek,
hazırlanmam demek!"

Annemle birlikte cevap vermeden ona öyle baktık. Babamın bu hallerini görünce psikoloji mi okusam diye düşünmüyor değilim. Babamı bu kadar rahat yapan nedir? Acaba yediği bir şey mi?

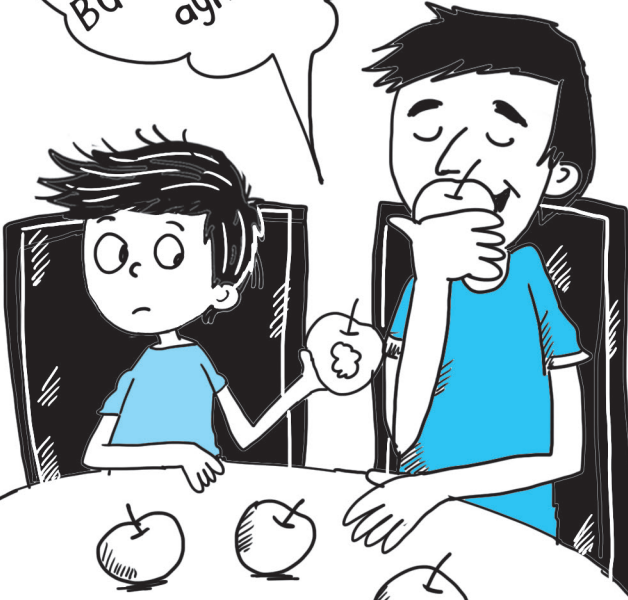
O şeyi yiyor, o şey bağırsaklardan kana karışıyor, kan her yerde dolaşıp babamı rahatlatıyor olabilir mi? Anlaşılır gibi değil!

Aklına bilimsel bir tez geldiğinde fikrine düşmanın gibi, gıcığın teki gibi davranmalısın. Yani kendi söylediklerine beş para etmez şeylermiş gibi yaklaşıp, önce kendin karşı çıkmalısın. Böylece tezinin doğru olup olmadığını kendin de keşfedebilirsin. Bu yüzden gıcık kendim, bilim adamı kendime şöyle dedi:

"Siz babanızla hep aynı şeyleri yiyorsunuz. O zaman siz neden rahat değilsiniz? Bu rahatlık babanızın yediklerinden olsaydı, ailece rahat olurdunuz."

Hımmm...
Bu düşündürücü,
aynı şeyleri yemek !..

Gıcık kendime hak vermek zorunda kaldım. Nohut yemeği babamda rahatlığa, bende sadece gaza neden olabilir miydi? "Olabilir!" dedim, ama gıcık kendim yine karşı çıktı:

"Yediğin şeyler karakterini etkileseydi, okullarda insanı hep çalışkan yapacak şeyler yedirilirdi."

Bu da doğrudu şimdi. Oysa okulda sadece tost vardı ve tostla çalışkan olunsaydı, sınıfımızın en hep açıcı Hamdican kesinlikle sınıfın en çalışkanı olurdu.

Ama olmadığını herkes bilir!

Bazı yiyecekler keşke zeka açıcı olsa!

Babam gerçekten odaya girip çıkma zamanı olarak değerlendirirsek çok çabuk hazırlandı. Karşımızda "Ta ta ta taaaa!" diye elleri belinde gülümseyerek durunca, annem önce babamın boyundan sarkan etiketi kopardı. Sonra da eğer

başka renk çorap giymezse onun yanında dışarı çıkmayacağını söyledi. Babam da beyaz çoraplarını değiştirmek zorunda kaldı. Annem beyaz çoraplardan nefret ediyor!

Annemin nefret ettikleri sadece beyaz çoraplarla sınırlı değil. Annem, kendi istediği gibi giyinmeyen herkesten nefret ediyor.

"Sporda bu giyilmez, davette şu giyilmez, evde bunlar hiç giyilmez..." gibi kriterleri var. Bende hiç kriter yok. En havalı kıyafet her zaman laboratuvar önlüğü. Her zaman giyilebilir.